

Pandemický zákon a vedoucí úloha ministra zdravotnictví

- CZ24 News | 17. září 2021

ČESKO: Obsah pandemického zákona je v jasném rozporu s ústavními principy právního státu. Proto musí zamířit před Ústavní soud ČR. Jakkoli, a hlavně rychle. Protože jeho aplikace začíná být opravdu hrůzná.

Několik měsíců účinnosti pandemického zákona (zákon č. 94/2021 Sb., zákon o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů) ukazuje, že politikové si schválili nový článek 4. socialistické ústavy - ten zakotvoval vedoucí úlohu komunistické strany, o které se nediskutovalo a diskutovat nesmělo. Pandemický zákon zakotvuje **vedoucí úlohu ministra zdravotnictví, který může cokoli, kdykoli, bez Poslanecké sněmovny a bez Senátu, a bez jakékoli efektivní soudní kontroly**. Jeho „Opatření“ jsou prohlašována za rozhodnutí, za které nese pouze politickou, nikoli právní odpovědnost. Tedy v překladu pro nás, obyčejné smrtelníky, je mu svěřena obrovská moc, za kterou nenese absolutně žádnou odpovědnost.

Tento zákon dále **přímo vyhláší pandemickou pohotovost**. Nic podobného se ale u nás zákonem nevyhláší. Zákonem bývá určen orgán, kterému se tato pravomoc svěřuje, a který také odpovídá za sledování aktuálního stavu, a jakoukoli pohotovost včas ukončuje či prodlužuje. Pandemickou pohotovost však vyhlásil přímo pandemický zákon, a její zrušení mají opět v rukou pouze politikové, žádný orgán. A politikové nekonají, i když už dávno konat měli. Dne 14. září 2021 máme 25 potvrzených případů pozitivních (nikoli nemocných) lidí za posledních 7 dní na 100 000 obyvatel, a 43 případů za posledních 14 dní na 100 000 obyvatel (!!!!!!!!!!!!!!!!). **Tato čísla neodůvodňují ani stav epidemie, natož pandemie**. Milion testů dětí ve školách „odhalil“ 400 pozitivních (nikoli nemocných!) dětí. Nemáme tu už dávno pandemii, nemáme tu dokonce ani epidemii. Nikdo si toho nevšímá, protože moc podle pandemického zákona je přece tak sladká!

Máme tu zkrátka nový virus, který tu prostě je a bude. A díky němu překotně přijatý pandemický zákon, **který se vymyká absolutně všemu, na čem stojí principy právního státu**. To přijetí zákona proto stručně připomeňme. Poslanecká sněmovna zrušila ke dni 11. dubna 2021 nouzový stav. Tento tehdy jedině správný krok však následně stejná sněmovna absolutně popřela přijetím pandemického zákona, který tento „nouzový stav“ zavedl patrně navždy, a právně je takovým paskvilem, že by za normálních okolností nemohl vůbec projít. Byl přijat „z vyděšení“, které bylo a je cíleně budováno, a můžeme jen spekulovat, zdali zrušení nouzového stavu nemělo napomoci tento zákon, který byl doposud jako nepřijatelný v šuplíku, přijmout.

Tímto zákonem se totiž svěřila **neskutečná moc** do rukou jednoho člověka, a to ministra zdravotnictví. Tato **moc přikazovat cokoli kdykoli komukoli mimo sněmovnu a senát** je navíc naprosto nekontrolovatelná, protože od soudů přichází revize jeho opatření pozdě - buď platí už dávno nová, často ještě horší, a zpětné konstatování nezákonnosti je lidem i firmám naprosto k ničemu. Tedy soudní přezkum jako by nebyl.

Lidé také nemohou jakkoli iniciovat revizi trvání stavu pandemické pohotovosti tímto zákonem vyhlášené, a orgán, který by za to odpovídal, nebyl ustanoven, stejně jako nebyly nijak stanoveny podmínky ani rámcové meze trvání této pandemické pohotovosti. Zrušení stavu pandemické pohotovosti si nechali v rukou zase jen politikové. Ti nekonají, i když by konat měli, a **neexistuje dnes právní cesta, která by je konat přinutila, nebo jejich nečinnost nahradila výrokem něhoho jiného - třeba soudu**. Nicméně i to by bylo problematické, protože ani k tomu nebyly dány

ony meze - protože podmínky trvání pandemické pohotovosti v zákoně prostě neexistují. Za stav pandemické pohotovosti lze proto vydávat i situaci za uvedených minimálních počtů pozitivně testovaných (nikoli nemocných!) lidí.

Pandemický zákon sám tedy vyhlásil stav pandemické pohotovosti, což je zcela nestandardní (nic podobného, např. povodňová pohotovost, se přímo zákonem nevyhlašuje, zákon pouze upravuje proces), podmínky ani meze této pandemické pohotovosti pro jistotu nestanovil vůbec, neurčil ani žádný orgán, který by tento stav monitoroval a kontroloval, a zrušení pandemické pohotovosti svěřil politikům, nikoli nějakému jasně odpovědnému orgánu. A k tomu nezakotvil absolutně žádnou cestu právní obrany před nečinností politiků.

V překladu pro smrtelníky - politikové absolutně veškerou moc nechali ve svých rukou, pojistili si, že pro aplikaci této moci nemají absolutně žádné meze, a jejich nečinnost nemůže nikdo ničím nahradit. Opatření, vydávaná na základě tohoto zákona, podléhají formálně soudnímu přezkumu, ale proces je nastaven tak, že soudní přezkum přichází zpětně po pár týdnech, tedy je absolutně k ničemu. Tedy je formálně zakotven, ale jako by zakotven pro svou absolutní neúčinnost nebyl.

A perličkou je, že politikové razí, že **za škody tímto vším způsobované, a to v řádu miliard, nikdo neodpovídá**. Ona opatření jsou prý totiž rozhodnutím politickým, nikoli právním (!!!!!). A zde hmotná odpovědnost, prý, žádná není. Už se těším, až za politická rozhodnutí budu vydávat rozhodnutí starostů a členů obecních zastupitelstev, která dnes posílají státní zástupci před soud za milióntiny těchto částek, protože prý porušili povinnosti při správě cizího majetku, nebo dokonce, podržte se, svým nezákonným jednáním způsobili obci prospěch.

Opravte mne, zda se mýlím - ministr zdravotnictví to ale přece neplatí ze svého, ale z našeho, tedy ze státního rozpočtu... Jedná tedy hospodárně, když zaplatí milion testů pro žáky, aby identifikoval 400 pozitivních (nikoli nemocných) dětí? A když byl před hloupostí a zbytečností tohoto kroku varován?

Tedy podtrženo a sečteno

1. pandemický zákon vyhlásil stav pandemické pohotovosti, za jehož trvání a legalitu tohoto trvání není odpovědný žádný orgán státu
2. zrušení stavu pandemické pohotovosti svěřuje zákon do rukou politiků (tedy politikové to svěřili sami sobě); jejich nečinnost není ovšem nijak nahraditelná (v jiných právních vztazích nemožné)
3. podmínky ani meze trvání pandemické pohotovosti nejsou v zákoně stanoveny ani rámcově, tedy může trvat navždy bez ohledu na počet skutečně nemocných
4. zákon svěřuje do rukou ministra zdravotnictví naprosto nekontrolovatelnou moc mimo jakýkoli vliv sněmovny a senátu, a touto mocí se už aplikuje bez uzardění nezákonná segregace skupin lidí
5. soudní přezkum rozhodnutí ministra se v praxi ukazuje naprosto k ničemu, tedy existuje jen formálně, nikoli fakticky
6. opatření jsou vykládána za politická, nikoli právní rozhodnutí, tedy za rozhodnutí bez jakékoli osobní odpovědnosti za způsobené škody

Podobný zákon je v právním státě prostě nepředstavitelný.

Ochrana zdraví občanů v situacích, které lze skutečně nazvat pandemickou pohotovostí či epidemií, musí být právně upravena zcela jinak a **musí naplňovat principy právního, nikoli totalitního státu**. V právním státě nelze svěřit tak obrovskou, nekontrolovatelnou moc do rukou jednoho člověka, a to moc bez jakýchkoli stanovených mezí, bez možnosti efektivního soudního přezkumu a bez jakékoli následné odpovědnosti. Nelze rovněž připustit, aby nečinnost odpovědných osob nemohla být nahrazena výrokem soudu, který by tuto jejich nečinnost nahradil.

Návrh k Ústavnímu soudu bude dokončen v následujících dnech. **Bude to jeden z prvních kroků**

aktivního odporu občanů proti bezprecedentnímu zneužívání politické moci k pošlapávání ústavních principů právního státu a Listiny základních práv a svobod pod záminkou ochrany zdraví občanů.

Autor: Jana Zwyrtek Hamplová